

Vážený pane profesore Trávníčku – ale už slyším to mně tak známé „ale Tome, nech toho“ – takže znova: Milý Pepo, kamaráde, příteli drahý, přišli jsme ti poděkovat. Poděkovat za všechnen čas, který jsi nám dával, za tvoje srdce otevřené našim starostem a těžkostem, za všechna povzbuzení, tisícerou pomoc, skvělé nápady, za tvoji útěchu v našich těžkých chvílích, za trefný humor, i když nám nebylo zrovna do smíchu, – a taky za obrovskou kupu srandy, kterou jsme s tebou zažili. Každý ti dnes děkujeme za spoustu konkrétního dobrodiní, které jsi nám prokazoval – v rodině, kamarádům, Líšňákům, ve škole, na cestách – prostě všude, kde jsi zrovna byl.

Myslel jsi napřed na druhé a teprve potom na druhé a potom zase ještě na ty druhé – a na sebe jsi zapomínal, nebo spíš jsi na sebe ani neměl čas, protože nás, „těch druhých“, bylo pořád tolik... Děkuji ti proto nejen za nás všechny tady shromážděné, ale i za ty obrovské zástupy lidí, kterým jsi pomáhal a kteří by se sem stejně nikdy nemohli vejít. Každý ti dnes děkujeme i sám za sebe, za spoustu úplně osobních věcí – i já ti za ně moc děkuji.

Celý svůj život jsi strávil v milované Líšni. Díky své babičce a dědečkovi jsi už odmala poslouchal líšeňské písničky a vyprávění o líšeňských tradicích, o zdejší historii. Babička s dědečkem tě vedli k čestnosti, slušnosti, úctě k lidem a také k hlubokému vztahu k Bohu. Už od této doby jsi chodíval s dědečkem na Kostelíček trhat třešně, a toto místo se stalo natrvalo místem tvého srdce.

Nikdo nemá život lehký a ani ty jsi nebyl výjimkou – ale poslední měsíce byly pro tebe obzvlášť hořké a plné utrpení, způsobeného krutou nemocí. Přes všechny ty hrůzy fyzických bolestí jsi pokorně přijímal utrpení, která ti tato zákeřná choroba každou vteřinou připravovala, s obrovskou trpělivostí jsi přijímal všechny ty injekce, medikamenty, lékaře a léčitele, všechno a všechny, kteří ti chtěli pomoci. A přitom – a to jsem si naprosto jistý – jsi v hloubi duše věděl, jak všechno dopadne. I přes obrovské bolesti jsi měl v duši neskutečný pokoj, vyrovnanost a mír, a když jsme spolu mluvili o věcech posledních, byl tvůj pohled na mě odleskem nebe, pohledem plným lásky, porozumění, pochopení pro nás ostatní, a skrze tvoje oči se na mě díval sám anděl – a já jsem zase po hodně dlouhé době pocítil hmatatelnou přítomnost síly nebe. A přestože jsi věděl, jak všechno dopadne, nic jsi neřekl a jen jsi se na mě usmál úsměvem plným milosti a pochopení. Na ten pohled nikdy nezapomenu a děkuji ti za něj, byl to dotyk čistého nebe.

Všichni kolem tebe, na prvním místě tvoje obdivuhodná sestřička a tvoje mamka, ale i kamarádi jako Jirka a další se snažili ti ve tvé nemoci pomoci – a ty jsi jejich snahy přijímal s láskou a trpělivostí, přestože ti nic z toho nepomáhalo, ale dával jsi nám možnost dělat skutky lásky a otvíral jsi nám tak nebe. Byl jsi vděčný za sebemenší projev pomoci a přátelství, ale my jsme ve skutečnosti vlastně nepomáhali tobě, ale zase jsi pomáhal ty nám, jak jsi to dělal celý svůj život, a to doslova až do posledního dechu.

Drahá rodino, milí přátelé, opustil nás úžasný člověk, kamarád s doširoka otevřeným srdcem, s pochopením pro mnohdy velmi tvrdou realitu života, dobrodinec kultury a všech lidí kolem sebe, ale také nadaný literární vědec, vzdělaný a noblesní, hluboce věřící a duchovní člověk, který nikdy neztrácel naději, víru ani lásku. Měl dar spojovat lidi, předávat své vědomosti a znalosti. Jeho estetické cítění, vztah k umění, vnímavost pro mnohdy obyčejnou krásu kolem nás, jeho touha po harmonii – to všechno oslovovalo mnoho lidí bez ohledu na věk, vzdělání nebo sociální situaci. A i když mu pro toto všechno mnozí vyjadřovali svůj obdiv a uznání, zůstal skromný a pokorný, pokorný k řádu věcí, který respektoval a bez reptání a až do posledního dne také přijímal.

A jako měl Pepa pro každého vždycky nějakou dobrou zprávu, tak mám dnes jednu takovou i já pro nás: Pepa se v životě každého z nás otiskl svou Dobrotou a nedávno mi říkal, abychom nebyli smutní a abychom neplakali, protože on si vezme kousek každého z nás s sebou – takže díky Pepovi je dnes kousíček každého z nás už v nebi.

Pepi, kamaráde, vím, že jsi se stále modlil za mnohé, a jsem ti opravdu vděčný za tvoje modlitby za mě i za ostatní. Moc tě teď proto prosíme: Modli se za nás dál, teď už před Boží tváří, kde jsi, abychom i s tvou pomocí mohli být jednou tam, kde už jsi. Amen.